

(NYT FRA)

HARE KRISHNA

Nr. 4, 25. årgang, april 2023 - Pris 35 kr.

**INTERVIEW MED
TRIVIKRAMA SWAMI**

**TIL MINDE OM
HH KADAMBA KANANA SWAMI**

Nyhedsblad for ISKCON i Danmark
Grundlægger-acarya Hans Guddommelige Nåde A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

Trivikrama Swami og Kadamba Kanana Swami

København fik besøg af Trivikrama Swami for første gang i måske femten år, så vi benyttede os af anledningen til at lave interview med ham såvel som tage nogle billeder af ham inklusive forsidebilledet. Trivikrama Swami er et fænomen. 82 år gammel skulle han være gået på aftægt og otium for længe siden, men i stedet rejser han verden rundt, synger, danser og taler dagen lang, hvor han kommer. "Det er en sund livsstil," er hans svar, når man spørger ham om hans usædvanlige vigør. Læs mere om ham på side 11.

En anden swami har vi til gengæld ikke længere blandt os. Vi fortalte i juli sidste år, at hollandske Kadamba Kanana Swami var blevet syg med leukæmi og kun havde begrænset tid tilbage. Han gik bort her i marts 2023 i Vrindavana, Indien, på den mest Krishnabevidste og lykkebringende måde, man kan forestille sig. På side 15 og fremefter bringer vi diverse om Kadamba Kanana Swami inklusive hans afsluttende instruktioner, der blev optaget den 25. februar på et tidspunkt, hvor han havde svært ved bare at sidde oprejst eller tale mere end nogle få ord.

Og så kan vi forresten i den løbende føljeton om ISKCON Danmarks historie denne gang fortælle om måske den første dansker, der seriøst begyndte at synge Hare Krishna allerede som 2-årig. Det var i 1967 på et tidspunkt, hvor Hare Krishna slet ikke var startet i Europa endnu, så hvordan kunne det lade sig gøre? Det kan man læse mere om på side 9. Hare Krishna. Ld. 🌸

KALENDER

Søndag 2.4	Ekadasi (mahadvadasi, faste fra korn og bønner for Kamada Ekadasi)
Mandag 3.4	Bryd fasten mellem 6:36–11:01
Onsdag 5.4	Sri Balarama Rasayatra Sri Krishna Vasanta Rasa Sri Vamsivadana Thakuras fremkomst Sri Syamananda Prabhus fremkomst
Onsdag 12.4	Sri Abhirama Thakuras bortgang
Fredag 14.4	Tulasi Jala Dan begynder
Lørdag 15.4	Srila Vrindavana Dasa Thakuras bortgang
Søndag 16.4	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Varuthini Ekadasi)
Mandag 17.4	Bryd fasten mellem 6:00–10:46
Torsdag 20.4	Sri Gadadhara Panditas fremkomst
Lørdag 22.4	Candana Yatra begynder (fortsætter i 21 dage)
Torsdag 27.4	Jahnu Saptami
Lørdag 29.4	Srimati Sita Devi, Herren Sri Ramas hustru, fremkomst Sri Madhu Panditas bortgang Srimati Jahnava Devis fremkomst
Mandag 1.5	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Mohini Ekadasi)
Tirsdag 2.5	Bryd fasten mellem 5:25–10:33 Rukmini Dvadasi
Onsdag 3.5	Sri Jayananda Prabhus bortgang
Torsdag 4.5	Nrsimha Caturdasi: Herren Nrsimhadevas fremkomst (faste indtil tusmørke)
Fredag 5.5	Krishna Phula Dola, Salila Vihara Sri Paramesvari Dasa Thakuras bortgang Sri-Sri Radha-Ramana Devajis fremkomst Sri Madhavendra Puris fremkomst Sri Srinivasa Acaryas fremkomst
Onsdag 10.5	Sri Ramananda Rayas bortgang
Søndag 14.5	Tulasi Jala Dan slutter

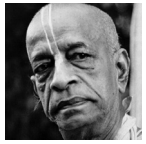
INDHOLD

2	Kalender & redaktionelt	5	Hare Krishna-Mantraet	12	Fejlslagen succes	19	En krukke kløgt
3	Srila Prabhupadas side	7	Interview med Trivikrama Swami	13	Etiketete på hellige steder	20	Chapati
11	Gode ting for dårlige mennesker	15	Kadamba Kanana Swami	22	Recitation af Hare Krishna		

'Nyt fra Hare Krishna' udgives af Det Internationale Samfund for Krishna-bevidsthed (ISKCON) i Danmark, grundlægger-acarya A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada. - © Copyright 2023, alle rettigheder forbeholdes. - ISSN 1600-0153
Redaktion: Lalitanatha Dasa/Leif Asmark Jensen (ansvarshavende) lalitanatha@krishna.dk - Dandaniti Devi Dasi/Dorte Skou Jensen dandaniti@krishna.dk - Layout & webside: Ananta Sri Dasa/Anders Grønlund, mail@ananta.dk
Adresse: Holsteinborgvej 20, 1th., 2720 Vanløse Tlf.: 4073 6446/3132 3501 - Bankkonto: Den Danske Bank reg. 1551, konto 3534 125 119 - MobilePay 361223 - Alle indlæg, kommentarer, spørgsmål osv. er velkomne.

SRILA PRABHUPADAS SIDE

EN HELGENS MEDFØLELSE, 2

af Srila Prabhupada (Oversat af Christopher Thuesen)

I en klasse fra New York den 21. juli 1971 taler Prabhupada om en hengivens medfølelse. Han bemærker, at uanset hvilket land eller hvilken sekt de tilhører, er alle vaisnavæer eller hengivne – enhver person, der er Gudsbevidst eller Krishnabevidst – barmhjertige. Første del bragtes i sidste nummer.

Prahlada Maharaja ærgrer sig over, at disse helgener ikke søger mod byerne, hvor befolkningen har dannet en civilisation, som forlanger, at de slider både dag og nat. Den slags helgener har ingen medfølelse. Han siger: “Jeg er bekymret for disse faldne folk, der unødigt pukler for sansetilfredsstillelse.”

Selv hvis det gav mening at ase og mase, har sådanne folk ingen anelse om hvilken mening, det måtte være. Alt, de kender til, er sex. Enten tager de til nøgendans, en nøgenklub eller lignende. Prahlada Maharaja siger, *naitan vihaya krpanam vimumuxa ekah*: “Min Herre, jeg ønsker ikke frelse alene. Jeg vil ikke drage af sted, medmindre jeg kan bringe alle disse tåber med mig.” Han forlanger, at de fortabte sjæle kan følge med ham, ellers nægter han at drage til Guds rige. Sådan er en *vaisnavas* tankegang. *Nanyam tvad asya saranam bhramato ‘nupasye*: “Alt, jeg ønsker, er at undervise dem i, hvordan man underkaster sig Dig. Det er mit eneste mål.”

Vaisnavaerne ved, at så snart man overgiver sig, er ens vej åben. *Naivodvije para duratyaya-vaitaranyas tvad-virya-gayana-mahamrta-magnacittah*: “Lad dem på den ene eller anden vis bukke sig for Krishna.” Metoden er simpel. Alt, der kræves, er, at man bukker sig for Krishna i tro og siger: “Min Herre Krishna, jeg havde glemt alt om Dig i så lang tid i alle disse liv. Nu er jeg kommet til fornuft. Modtag mig venligst.” Det er alt. Hvis man blot lærer denne teknik og oprigtigt overgiver sig til Herren, åbner vejen sig straks for én. Således filosoferer *vaisnavaerne*. *Vaisnavaerne* tænker altid på, hvordan de faldne, betingede sjæle kan blive frelst. Ligesom Gosvamierne lægger de konstant planer for folkets befrielse. Hvad var de seks Gosvamier fra

Vrndavana, Herren Caitanyas direkte disciple, optagede af? Det fortæller Srinivasa Acarya:

nana-sastra-vicaranalka-nipunau sad-dharma-samsthapakau lokanam hita-karinau tri-bhuvane manyau saranyakarau radha-krsna-padaravinda-bhajanandena mattalikaiu vande rupa-sanatanau raghu-yugau sri-jiva-gopalakau

“Jeg bøjer mig respektfuldt og ydmygt for de seks Gosvamier, nemlig Sri Sanatana Gosvami, Sri Rupa Gosvami, Sri Raghunatha Bhatta Gosvami, Sri Raghunatha Dasa Gosvami, Sri Jiva Gosvami og Sri Gopala Bhatta Gosvami, der er meget kyndige i omhyggeligt at studere alle de åbenbarede skrifter for at kunne etablere evige religiøse principper til gavn for hele menneskeheden. Derfor æres de overalt i de tre verdener, og de er værdige at søge tilflugt hos, for de er fordybede i *gopiernes* stemning og engagerede i Radha og Krishnas transcendentale hengivne tjeneste.” [*Sad-goswamy-astaka 2*]

Med samme *vaisnava*-medlidenhed siger Pariksit Maharaja til Sukadeva Gosvami: “Du har beskrevet de forskellige former for helvedesagtig tilværelse. Fortæl mig nu om, hvorledes de lidende kan frelses. Beskriv det venligst for mig.”

adhuneha maha-bhaga yathaiva narakan narah nanogra-yatanam neyat tan me vyakhyatum arhasi

Nara betyder menneske – de, der er faldne. *Narakan narah / nanogra-yatanam neyat tan me*: “Hvordan kan de udfries fra deres voldsomme ulykke og uudholdelige smerte?” Dét er indholdet af en *vaisnavas* hjerte.

Maharaja Pariksit siger: “På en eller anden måde er de sunket ned i en helvedesagtig tilstand. Men det betyder ikke, at de bør forblive i den tilværelse. Der må eksistere en eller anden

måde, hvorpå de kan befries, så fortæl mig venligst hvordan.”

Sukadeva Gosvami svarer:

*na ced ihaivapacitim yathamhasah
krtasya kuryan mana-ukta-panibhih
dhruvam sa vai pretya narakan upaiti
ye kirtita me bhavatas tigma-yatanah*

“Ja, jeg har allerede beskrevet de forskellige former for helvedeslignende tilstande og vældige pinsler, men de kan imødegås.”
[*Srimad-Bhagavatam* 6.1.7]

Hvordan er det muligt? Syndige aktiviteter begås på forskellige måder. Vi kan udføre syndige aktiviteter eller skabe en plan med tanken: “Jeg vil slå ham ihjel.” Uanset hvad, er det syndigt. Når sindet tænker, føler og ønsker, regnes det for handling.

Forleden læste jeg i en bog, at hvis en hundeejers hund gør ad én, imens man passerer den på gaden, er det ifølge loven en forseelse fra hundens ejer. Ingen bør føle sig skræmte af gøende hunde, så hundeejeren skal tage sig af sin hund. Det læste jeg. Det er en lov i jeres land. Hunden gør blot, men det er syndigt. Hunden står ikke til ansvar, for den er blot et dyr, men fordi hundens ejer har gjort den til sin bedste ven, er han ifølge loven ansvarlig for den. Hvis en fremmed hund går ind i ens hus, har man ikke lov til at dræbe den, men dens ejer kan retsforfølges.

Ligesom hundens gøen er et brud på loven, er det også syndigt, hvis man taler grimt om eller til andre. Det er ikke anderledes end at gøre. Altså er der så mange forskellige måder at begå syndige aktiviteter på. Uanset om vi tænker på at begå syndige handlinger, vi siger noget syndigt, eller vi rent faktisk begår noget syndigt, regnes de alle for syndige aktiviteter. *Dhruvam sa vai pretya narakan upaiti*. Man bliver straffet for sådanne syndige aktiviteter.

Folk tror ikke på genfødsel. De betragter det som problematisk. Men det kan ikke undgås. Vi må handle ifølge loven, ellers vil vi blive straffet. Man kan heller ikke undgå Guds lov. Det er umuligt. Jeg kan snyde andre, stjæle og gå i skjul og derved undgå statens straf, men jeg

kan ikke flygte fra den overordnede lov, naturens lov. Det er meget besværligt. Der er så mange vidner. Dagslyset er et vidne, månelyst er et vidne, og Krishna er det yderste vidne. Man kan ikke sige: “Jeg begår denne synd, men ingen kan se mig begå den.”

Krishna er det yderste vidne, der er placeret i hjertet. Han noterer alt, vi tænker, og alt, vi gør. Han muliggør alting. Hvis man ønsker at foretage sig noget eller at tilfredsstille sanserne, giver han én muligheden for at udføre den handling. Det beskrives i *Bhagavad-gita*. *Sarvasya caham hrdi sannivistah*: “Jeg sidder i hjertet på enhver.” *Mattah smrtir jnanam apohanam ca*: “Fra Mig kommer hukommelse, viden og forglemmelse.”

Således giver Krishna os en chance. Hvis man ønsker Krishna, giver Han os en chance for at få Ham, og hvis man ikke ønsker Krishna, giver han os også mulighed for at glemme Ham. Hvis man ønsker at nyde livet, glemme Krishna, glemme Gud, vil Krishna give os alle redskaberne til at glemme, og hvis man ønsker at nyde livet i Krishnabevidsthed, vil Krishna give én muligheden for at gøre fremskridt i Krishnabevidsthed. Valget er frit.

Hvis man tror, at man kan være lykkelig uden at være i Krishnabevidsthed, gør Krishna ingen indsigelser. *Yathacchasi tatha kuru*. Efter at have rådgivet Arjuna sagde Han blot: “Således har Jeg forklaret dig alt. Overvej det nøje og gør så, hvad du ønsker at gøre.” Arjuna svarede med det samme, *karisye vacanam tava*: “Jeg er rede til at udføre din ordre.” Dét er Krishnabevidsthed.

Gud blander Sig ikke i vores lille uafhængighed. Hvis man ønsker at handle ifølge Guds ordre, vil Gud hjælpe én. Selv hvis man er oprigtig, men sommetider falder ned – “Fra nu af vil jeg forblive i Krishnabevidsthed og eksekvere Hans ordre” - vil Krishna stå én bi. I alle henseender vil Han tilgive og øge éns intelligens, selv hvis man falder ned. Denne intelligens vil sige: “Stands. Fortsæt med at udføre din pligt.” Men hvis man ønsker at glemme Krishna, eller hvis man ønsker at blive lykkelig uden Krishna, vil Krishna give os mulighed for at glemme Ham, liv efter liv. 🌸

(Fortsættes i næste nummer)

SÅDAN KOM HARE KRISHNA-MANTRAET TIL DANMARK

af Manjula-mani Devi Dasi og Dandaniti Devi Dasi

Som respons på vores serie om, hvordan Krishnabevidsthed kom til Danmark, har vi modtaget en fortælling fra Manjula-mani Devi Dasi, der fortæller, at hun sandsynligvis var den første person, der begyndte at synge Hare Krishna-mantraet i Danmark i 1967. På det tidspunkt var de første hengivne slet ikke landet i Europa endnu, og de første hengivne kom først til Danmark i 1969, så hvordan kunne dette lade sig gøre? Det vil vi afsløre i denne artikel.

Manjula-mani Devi Dasi (eller Malene Kragh, som var hendes borgerlige navn) er født og opvokset i Danmark, men har boet i Tyskland siden 1988. Hun bor i det hengivne samfund Goloka Dhama sammen med sin mand, Adisesa Dasa. I det følgende fortæller hun historien om, hvordan Hare Krishna-mantraet kom til Danmark.

Manjula-mani: Min mor fik en gave sendt fra Amerika af den første optagelse af musicalen *Hair* i 1967. Den kom fra en amerikaner ved navn Bill, som min mor havde gået på højskole med. Jeg er født i 1965, så da var jeg 2 år gammel. Da jeg var omkring 6 år i 1972, flyttede vi til et rækkehus i Farum. Det var der, jeg lærte selv at betjene grammofonspilleren. En af mine yndlingsplader havde et rosa cover med mystiske indianere på, og da jeg havde hørt den så ofte før og fandt den specielt tiltrækkende, satte jeg den til at spille hundredvis af gange.

Alle de plader, vi havde, var til at danse og synges til, så det var det, vi børn gjorde, når der var en plade, der spillede. Da jeg ikke kunne noget engelsk på det tidspunkt, sang jeg bare ved at imitere ordene. Men denne specielle plade havde også en "ikke engelsk" sang, en smuk sang, som jeg hurtigt lærte: Hare Krishna Hare Krishna Krishna Krishna Hare Hare / Hare Rama Hare Rama Rama Rama Hare Hare.

Jeg vidste naturligvis ikke, hvad det betød, men jeg lærte den udenad og sang den ofte for mig selv.

Da vi fik hund, blev det min pligt at gå med hende om eftermiddagen, og i skovene omkring Furesøen gik jeg ofte i timevis og sang min sang for fulde hals. Der skete noget, når jeg sang denne sang. Jeg blev lykkelig

og fik denne følelse af, at alt liv har en dyb forbindelse, og at alt liv har en sjæl. Dyr, træer og planter kan man jo snakke med, for de er som os.

Jeg kan også huske, at jeg prøvede at lære denne "Fredssang fra 60'erne", som jeg jo troede, den var, til mine veninder, og at vi sang sammen, også i kanon.

Det med at synge Hare Krishna blev jeg ved med igennem hele min barndom og ungdom fra 1967 til 1984, hvor jeg flyttede ind i templet i Soldalen på Østerbro. En af grundene til, at jeg flyttede ind i templet så hurtigt, selv om jeg kun havde læst et par kapitler af *Bhagavad-gita*, som var den første bog, jeg havde fået, var, at "de hengivne synger jo min sang!"

Senere hørte jeg, jeg tror, det var Syamasundara Prabhu, der fortalte om, hvordan Hare Krishna-mantraet blev en del af Musicalen *Hair*. Syamasundara elskede at bringe "betydningsfulde" personer til Srila Prabhupada, og en dag havde han en gæst med ved navn Galt MacDermot. Syamasundara fortalte Srila Prabhupada, at Galt var ved at skrive en musical. Srila Prabhupada bad Galt om at sørge for, at Hare Krishna-mantraet blev sunget i hans nye musical. Og resten er historie, som man siger.

Dandaniti Devi Dasi: Et par dage før jeg modtog Manjula-manis historie om, hvordan hun kom i kontakt med Hare

Krishna-mantraet via LP'en fra musicalen *Hair*, havde jeg på gaden set en plakat med en reklame for en ny version af *Hair*, der bliver opført på Østre Gasværk Teater i København over de næste par måneder. Et sjovt tilfælde eller hvad? Vi håber selvfølgelig, at de husker at inkludere Hare Krishna-mantraet i forestillingen!

Måske findes der andre personer rundt omkring i Danmark, der også hørte musikken fra *Hair* og begyndte at synge Hare Krishna. Det er spændende, om der

dukker flere af den slags historier op. Som vi graver i ISKCON Danmarks historie, er det i hvert fald interessant at se, hvordan Krishnas hånd har ledt utallige sjæle mod Ham i den lilla, der foregår på Jorden i øjeblikket i form af *sankirtana*-bevægelsen, udbredelsen af de hellige navne.

For nylig havde vi besøg af Trivikrama Swami, en tidlig discipel af Srila Prabhupada, her i København. Han bekræftede en historie, jeg tidligere har hørt, nemlig at de hengivne plejede at stå udenfor og distribuere bøger, når folk kom ud fra teatret efter at have set Musicalen *Hair*. På den måde fik mange folk både Hare Krishna-mantraet samt Srila Prabhupadas bøger ved samme lejlighed.

Galt MacDermot, der komponerede musikken til *Hair*, var ikke en typisk hippie med langt hår osv., som man måske kunne have forestillet sig. Han var en ærværdig herre omkring 40 år med kort hår og

jakkensæt. Ikke desto mindre var han altså åben for Srila Prabhupadas råd om at medtage Hare Krishna-mantraet i en af sangene. Derfor kan vi roligt sende vores taknemmelige tanker til denne herre, der har været instrumental i, at Manjula-mani samt tusinder eller måske millioner af mennesker er kommet i kontakt med Hare Krishna-mantraet. Musicalen *Hair* blev først opført Off Broadway i 1967, og efter den var kommet ind på Broadway i 1968, blev den opført over 1.700 gange. Derudover er forskellige versioner af forestillingen blevet opført ikke kun i USA, men over hele verden inklusive Danmark.

Hvad Manjula-mani har gjort i sit tidligere liv for at modtage Hare Krishna-mantraet i så ung en alder, kan vi kun gisne om. Tusind tak til Manjula-mani for at dele denne smukke historie med os og for hendes bidrag til at etablere Krishnabevægelsen i Danmark! 🌸

... SELV OM HAN STADIG ER ET NYT MEDLEM

INTERVIEW MED HH TRIVIKRAMA SWAMI

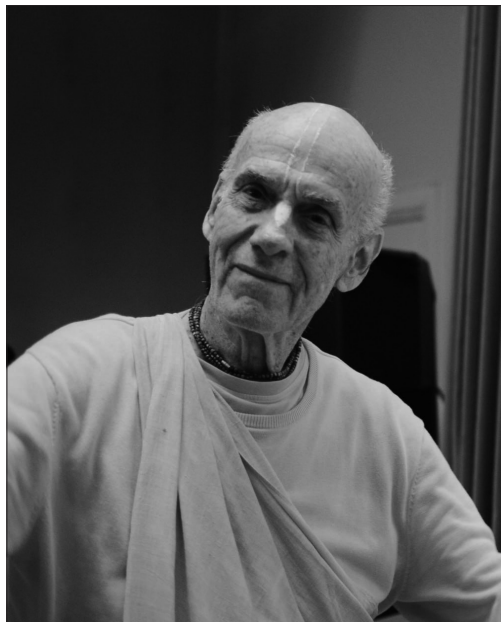
af Lalitanatha Dasa

Srila Prabhupada skrev i et brev til Mukunda den 28. juli 1969: "Hvad Trivikrama angår, er han en super førsteklases *brahmacari*. Hans tjenestementalitet og hans underdanighed er meget fin, selv om han stadig er et nyt medlem."

I marts 2023 besøgte dette nye medlem København. Selvfølgelig er der gået 54 år, siden Prabhupada kaldte Trivikrama et nyt medlem, men Trivikrama Swami, nu 82 år, er stadig et super førsteklases medlem af ISKCON og forbløffende aktiv og fuld af vigør ligesom dengang. Fredag den 10. marts havde Dandaniti og jeg en samtale med ham, hvor han fortalte om nogle af sine oplevelser med Prabhupada, og hvordan det er at opleve ISKCON med over et halvt århundredes erfaring i ryggsækken.

Trivikrama Swami mødte ISKCON i 1968 og flyttede ind i templet i Buffalo, USA, som 26-årig. Han havde en baggrund fra søværnet og fortsatte i begyndelsen med at studere, mens han boede i templet. "Jeg klarede mig bedre i skolen, for jeg drak ikke, hvilket jeg nu aldrig havde gjort meget, og røg heller ikke længere marijuana," fortæller han. Han prøvede livet som hengiven i seks måneder og syntes, det var et godt valg.

Han fortæller, hvordan han testede Srila Prabhupada: "Som soldat fra Søværnet ville jeg gå andre på klingens. Disse Hare Krishna-folk sagde, at det, de siger, er perfekt, og de har den perfekte filosofi, og Prabhupada er en perfekt person. Det testede jeg, og efter halvandet år var jeg overbevist om, at Prabhupada var tilbedelsesværdig. Jeg testede det som en opblæst amerikaner. Jeg havde en smule uddannelse, og jeg vidste, at om ikke andet kunne jeg altid finde en pige og slå mig ned og blive en almindelig familiemand. Men han bestod alle prøverne, og jeg overgav mig til ham."

Trivikrama Swami var sammen med Prabhupada i 1969 på John Lennons gods, Tittenhurst, i England. Her fik han lov til at massere Prabhupada. Han lærte at komme sandeltræsolie på hans hoved og sennepsolie på resten af kroppen. Trivikrama Swami: "Efter at have givet Prabhupada massage den første gang sagde jeg, at jeg ville finde en bog om, hvordan man giver massage, for det havde jeg aldrig før gjort. Prabhupada svarede: 'Det er ikke nødvendigt. Du læser bare *Bhagavad-gita*, så skal Krishna nok fortælle dig, hvordan du giver massage.'

Prabhupada var så varm og omsorgsfuld over for os. Somme tider viste han det på en hård måde ved at skælde os ud, men jeg vidste altid, at han var en velønsker, så jeg blev ikke forstyrret over det. Han skældte mig ret meget ud, for jeg var ældre end de fleste og lidt hård i nødden efter at have været i Søværnet."

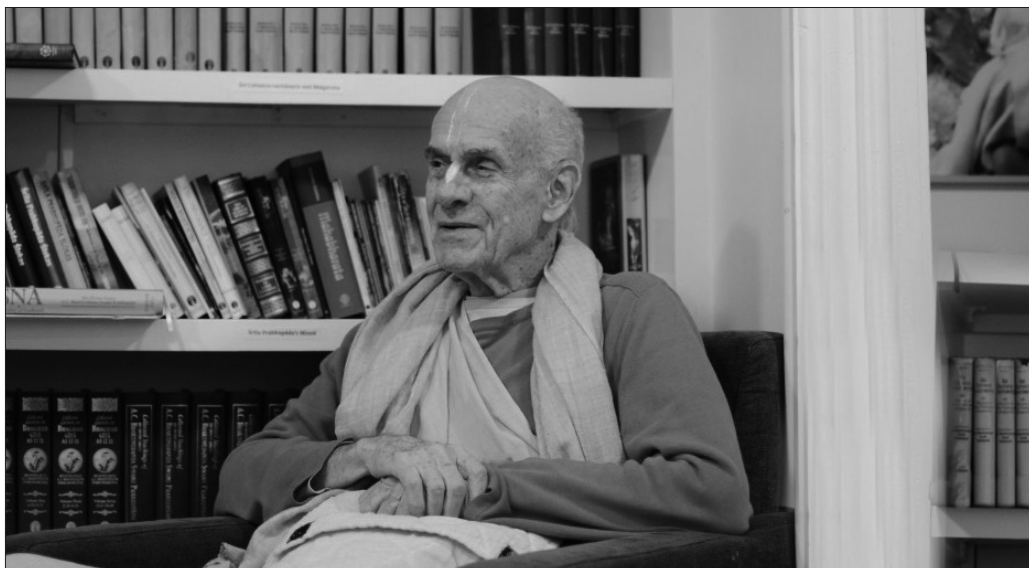
Efter London blev Trivikrama sendt til Hamborg, hvor han distribuerede bøger på gaden og gjorde andre tjenester. En dag gav de lokale ledere, Hamsaduta og Tamala Krishna Dasa, alle *brahmacarierne* besked på, at de skulle gifte sig, for de mente, at der var mange hengivne søstre, der havde brug for en mand til at beskytte sig. Det ville Trivikrama ikke gå med til. Han skrev til Prabhupada og bad om at få lov til at komme tilbage til USA. Prabhupada svarede tilbage, at der skulle ikke være nogen hvervning for at få nogen til at gifte sig. Trivikrama Swami: "Jeg formoder, han også havde brug for *sannyasier*, der kunne bruge al deres tid på at prædike og sprede Krishnabevidsthed over hele verden. Han vidste, at hans helbred ikke var godt, og *sannyasier* kunne gøre en stor del af hans arbejde. Han bad mig tage *sannyasa*. Jeg svarede, at jeg ikke var sikker på, om jeg var klar til det. Jeg havde netop læst en artikel om Bhaktisiddhanta Sarasvati, der tog *sannyasa* som 45-årig, og jeg var kun 29. Jeg tvivlede på, at jeg var kvalificeret. Prabhupada så på mig. Vi var kun os to. Han spurgte: "Vil du giftes?" Jeg svarede: "Nej." "Så kan du godt tage *sannyasa*," konkluderede Prabhupada.

Det var i 1971. Herefter sendte han mig til Japan, hvor der var nogle problemer. Vi havde et sted ude på landet, og nogle måneder senere kom Prabhupada selv til Japan. Han kom sent om aftenen, så jeg mødte ham ikke der, men om morgenen ventede jeg uden for hans hytte, der lå tæt på templet, i håb om at komme ind til ham. Ganske rigtigt åbnede døren til hytten klokken seks. Prabhupada så mig ikke, så jeg tænkte, at det var min chance. Jeg gik forsigtigt ind og bukkede mig ned for Prabhupada. Jeg følte mig lidt vigtig, fordi han havde givet mig *sannyasa*, og jeg var der på hans ordre. Det fornemmede han, så da jeg bukkede mig ned og rejste mig igen, så han på mig og sagde: "Nå, det er bare dig. Kan du ikke kalde på de andre?" Da jeg senere så ind i mig selv, kunne jeg

forstå, at Prabhupada havde set, at jeg var stolt, og med det samme skåret mig ned.

Jeg husker en anden ting tilbage i september 1969. Vi var til det første store åbne program i London. Mange, hovedsageligt hinduer, kom, måske 300. Der var en mand, der lavede forstyrrelse. Han rejste sig og nærmest råbte: "Hvad med Siva?" Prabhupada ville have forsamlingen under kontrol, så til min overraskelse svarede Prabhupada ham hårdt tilbage: "Sæt dig ned. Du er et vrøvlhoved." Det var overraskende, for Prabhupada var normalt så ydmyg, men her bad han offentligt en mand om at sætte sig ned. Jeg kunne lide det, så da jeg næste dag masserede Prabhupada, talte jeg om det og tænkte, hvordan jeg kunne give Prabhupada en rigtig god massage, så han og jeg kunne tage ud til endnu en fantastisk præstation. Pludselig sagde Prabhupada: "Nej!" Mine hænder stivnede på hans krop. Så sagde han med en anden stemme ligesom et barn helt inde fra hjertet: "Jeg er blot en beskeden tjener." Jeg følte mig så flov og tænkte, at jeg slet ikke skulle have lov til at være i samme rum med denne person. Han var så aristokratisk, og jeg var sådan en almindelig person. Han lærte os med sit eksempel, hvordan han var ægte ydmyg, og han forsøgte at hjælpe mig til også at blive det. Det var ikke kunstigt, for han tænkte på sin åndelige mester og Krishna, og i det forhold var han en beskeden tjener.

En gang var han virkelig rar ved mig. Jeg blev glad for tjenesten med at massere ham i England. Efter tre måneder skulle han tilbage til USA, og jeg spurgte, om jeg kunne komme med og fortsætte med at være hans massør. Han svarede ikke på det, men senere kom hans tjener og sagde: "Lad være med at plage Prabhupada om at blive hans massør. Det er allerede aftalt, at Upendra skal gøre det i USA." Det affandt jeg mig med, og samme dag kørte jeg Prabhupada i lufthavnen. Kun ham og mig. Så jeg sagde til ham: "Jeg hører, at Upendra skal give dig massage fremover." Prabhupada sagde ingenting. Der var helt

stille længe, så for at bryde tavsheden og også vise, at jeg havde accepteret, at jeg ikke længere skulle være hans massør, sagde jeg: "Jeg har aldrig mødt Upendra. Er han en fin fyr?" Prabhupada vendte sig mod mig med et stort smil og et glimt i øjet og sagde: "Ikke lige så fin som dig!" Han ramte mig lige i hjertet. Jeg kunne se, at han virkelig elskede os alle. Hvis nogle overgav sig mere, ville han blæse til ilden og vise det endnu mere."

Ld: "Hvordan er dit liv nu?"

Trivikrama Swami: "Jeg ser, hvordan alt, der sker, er til mit bedste. For eksempel blev jeg afsat som tempelpræsident i Orlando (Florida) for et stykke tid siden, men det var godt for mig. Jeg var der ti måneder om året, men jeg kan lide at rejse, og nu rejser jeg over hele verden. Jeg har netop været i Indien for første gang i 20 år. Jeg blev virkelig imponeret over, hvad der sker der. I Mumbay er der fire templer, og syd for i Pune er der tre, hvor alle er opfyrede. I Bangalore er der tre eller fire templer. Jeg var i Ujjain i Bhakticaru Swamis tempel. I Hyderabad er der tre eller fire templer, hvor det alt sammen er IT-folk, og jeg ser, hvad Prabhupada gjorde. Han prædikede i Vesten, men hans virkelige hjerte var i Indien. De sidste par år, mens han

var her, tog han penge fra Australien, Amerika og Europa for at få gang i Indien, specielt i Bombay, og nu har de ekspanderet så meget.

Jeg tror, det var der, jeg hørte, at de tre bedste steder at prædike i verden er Indien, Bangladesh og Ukraine. Jeg har prædikeret meget i Ukraine. Jeg har lyst til at forbande Putin. Skal jeg gøre det? Måske ikke. *Vaisnavaer* forbander ingen. Folk er allerede forbandede. Men det er en forfærdelig krig, og den ser ikke ud til ikke stoppe snart, om nogensinde. Koreakrigen er heller aldrig ophørt. Men russere og ukrainere er da ellers de samme folk, er de ikke?

Ld: "Bortset fra tiden med Prabhupada, hvad har været højdepunkterne og de definerende begivenheder i dit liv?"

Trivikrama Swami: "Den ene dag har taget den anden. Jeg mærker, at min tro vokser, for jeg oplever mere udveksling med Krishna. Fremtiden er lys. Jeg føler mig ikke gammel. Nogle ældre folk på måske 60 eller 65 plejede at besøge universitetsområdet i Orlando hver tirsdag. Jeg blev ven med en mand på 65. Jeg spurgte: "Hvad er din største glæde nu?" Han svarede: "At huske fortiden." Det er virkelig trist. De har ingen fremtid, men bliver bare ældre, og så kommer der problemer med

deres ben, og fordøjelsen er ikke så god. Men for mig ser jeg fremtiden blive bedre, for jeg får mere og mere tilknytning til sang af Hare Krishna-*mantraet*, og jeg kan gøre mere substantiel tjeneste som en ældre hengiven. Folk kan lide at høre fra en *sannyasi*, og mit helbred er i orden. Jeg har lidt problemer med hørelsen, og benene er ikke så gode. Jeg kan stadig hoppe lidt i *kirtana*, men ikke som jeg plejede. Men det betyder ikke noget.

Ld: "Jeg kender en hengiven, der forsøgte at leve som *sannyasi*. Det blev for meget for ham med altid at være alene og blot rejse rundt og ikke rigtig være en del af noget. Kan det ikke være et ensomt liv som *sannyasi*?"

Trivikrama Swami: "Man kan blive ensom. Men Krishna er der i det hellige navn, og der er altid tjeneste at gøre. Det er sandt, at hvis man kun rejser, kan det være hårdt. Det er godt at have en base, ligesom jeg nu forsøger at etablere en base i Polen, hvor jeg har disciple. Det er næsten ligesom at have en familie, bare uden en kone, som Prabhupada sagde det. De behandler mig som en far, så jeg føler mig ikke alene.

Kvinder påvirker mig ikke som før, da jeg var 35 og 40. Og dengang lavede vi hele tiden noget dynamisk, så det gik endda. Men nu kan de forstå, at jeg ikke gifter mig – det ville være helt latterligt i min alder – og nu ser jeg dem som mødre og ikke som genstand for sansetilfredsstillelse. De har mange gode kvaliteter.

Ld: "Hvad ville Prabhupada tænke om ISKCON, hvis han kom her i dag?"

Trivikrama Swami: "Jeg tror, at han i store træk ville være dybt tilfreds. ISKCON er selvfølgelig så meget større nu. Som jeg sagde, var jeg imponeret over, hvad der sker i Indien. Men lad os ikke være utopiske. Det er et stort samfund. Der var problemer på Prabhupadas tid, og der er problemer nu.

Jeg ønsker ikke at se splid. Prabhupada arbejdede så hårdt for at holde samfundet sammen. Det går godt i Indien, men på den anden side er der også splid der. Kvinder ser

ud til at være marginaliserede der. De siger, det er deres kultur, at man aldrig ser dem. I det mindste så jeg ikke i de templer, jeg besøgte, kvinder være oppe foran og danse. Men på Prabhupadas tid fik de lov til at danse og hoppe. Jeg mener, at de bringer en god energi, men de siger, at man aldrig ser et billede af Herren Caitanya med kvinder på.

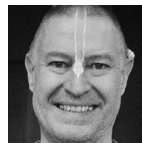
Jeg er ikke imod, at kvinder er *guru*. Jeg er mere skeptisk over for dem som tempelpræsidenter og GBC-medlemmer, for det er ledende positioner, hvor man somme tider skal være ret så kontant, og der mener jeg ikke, at kvinder er kvalificerede. Der er trods alt forskel på mænd og kvinder. Men de forsøger at gøre alle lige nu."

Ld: "Mener du inden for ISKCON eller bare generelt?"

Trivikrama Swami: "Indenfor ved jeg ikke, men i hvert fald udenfor. Prabhupada blev også konfronteret med dette. Men jeg mener alligevel, at kvinder kan være *guru*, for det er en rådgivende position. Ikke mange nødvendigvis, men de kan være det. Og jeg ved, at der er kvinder, der ville være mere trygge ved at have en kvinde som deres *guru*, så det burde være muligt.

Der er altid arbejdet med at holde bevægelsen kørende. Det er ikke så let, men jeg mener, at GBC har gjort et godt stykke arbejde. De har generelt ikke valgt den forkerte side. Ligesom der tidligt var sagerne med Sridhara Swami og Narayana Maharaja. Hengivne som Tamal Krishna Gosvami og andre af vores store ledere var påvirkede af Narayana Maharaja. De var parate til at bringe ham ind i ISKCON, men han prædikede alle disse *rasika*-ting, der er direkte modsat det, Prabhupada sagde. Det blev afværget. GBC tog en stærk position. Vi havde også for nylig et tilfælde, hvor ISKCON's sundhedsminister hoppede på alt dette antivaccinationskonspiration, og ham tog de også en stærk position imod. Jeg har generelt ikke set dem lave de store fejltagelser, så lad os håbe på det bedste. 🌸

HVORFOR SKER GODE TING FOR DÅRLIGE MENNESKER?

af Jahnu Dasa

Karmaloven kan kun forstås ordentligt i forbindelse med reinkarnation.

Ifølge *karma*-loven lider eller nyder vi i forhold til vores handlinger. Vi høster *karma* allerede fra fødslen af. Hvilken familie man bliver født i, køn, udseende, uddannelse osv., er alle karmiske reaktioner fra sidste liv.

Hvis en ond person lader til at nyde livet eller omvendt, er det på grund af gode eller dårlige handlinger udført i sidste liv.

De fleste foretrækker tryghed og harmoni, men hvis vi ser på verden som helhed, virker det ikke som om, vi er rede til at behandle dyrene, så de oplever en tryk tilværelse. Hvis vi ikke er villige til at behandle vores medskabninger, som vi gerne selv vil behandles, skal vi ikke forvente, at naturen behandler os ordentligt. Hvorfor tror vi, at det kun er mennesker, der skal behandles ordentligt? ”Men dyr skal skam behandles human, før vi slagter dem,” lyder det.

Det er en ateistisk mentalitet, der gør, at folk ikke gider lytte til dem, der fremhæver det syndige i for eksempel at slagte dyr. Hvorfor er det altid ateister eller folk med en ateistisk mentalitet (hvad enten de kalder sig kristne, hinduer, buddhister eller muhammedanere), der forsvarer deres ret til at udføre helvedsagtig masseslagtning af andre levende væsener?

Hvis man kender loven om *karma*, ved man, at de handlinger, man udfører lige nu, vil bestemme ens fremtidige lykke eller lidelse, og at den lykke eller lidelse, man oplever lige nu, er bestemt af ens tidligere handlinger inklusive handlinger helt tilbage fra forrige liv.

Hvis man ved dette, kan man begynde at forstå, hvorfor man har det, som man har det. Det spiller ingen rolle, om man kan huske sit tidligere liv. Hvis vi ved, at vores lidelse nu er et resultat af noget lort, vi lavede i forrige liv, kan vi begynde at handle på en sådan måde,

at det ikke vil bringe de samme lidelser over os en gang til. Hvis man ikke ved dette, vil man bare være et hjælpeløst offer for reaktionerne på sine egne handlinger, liv efter liv.

Og ikke alverdens ønsketænkning eller gode hensigter vil kunne hjælpe én. *Karma* har intet at gøre med, hvad folk tror på. Det er udelukkende et spørgsmål om, hvordan man handler. Om man så tror nok så meget på Jesus, vil man alligevel blive tvunget til at lide for alle de dyr, man har slagtet, og man vil blive født igen og igen, indtil man har lært lektien.

Karma er ligesom tyngdeloven fuldstændig ligeglad med, hvad vi tror på. *Karma* betyder blot handling, og hvis man handler mod naturens orden, vil man blive straffet af naturen, ligegyldigt om man kalder sig hindu, kristen eller buddhist.

Naturen er også helt ligeglad med vores individuelle opfattelser af, hvad det vil sige at opføre sig ordentligt. Hun giver bare én reaktionerne på ens handlinger, hvad enten de er gode eller dårlige. Hvis det ikke er sådan, hvorfor lider eller nyder folk så forskelligt? Er det hele bare tilfældigt?

Hvis det hele er tilfældigt, har vi absolut ingen indflydelse på vores egen skæbne, men hvis *karma* er et faktum, kan vi begynde at få indflydelse på vores skæbne, for vi kan begynde at handle på en måde, der vil maksimere vores lykke og minimere vores lidelse. I det moderne samfund har folk glemt denne videnskab.

Krishna siger:

”Hvis du bliver bevidst om Mig, vil du gennem Min nåde overvinde alle de forhindringer, der er forbundet med betinget liv. Hvis du derimod ikke arbejder i en sådan bevidsthed, men handler gennem det falske ego uden at lytte til Mig, vil du være fortabt.” (Bg. 18.58) 🌸

FEJLSLAGEN

SUCCESES

af Svayam Bhagavan Kesava Swami - Oversat af Jesper Frydenlund

De siger, at fiasko er springbrættet til succes. På det seneste har jeg dog tænkt på, hvordan succes kan være en glidebane mod fiasko! Srila Prabhupada kommenterede engang, hvordan han stod over for to store prøvelser i sit liv. På et tidspunkt blev han frataget alt og efterladt fattig og alene, en ukendt tigger uden fast bopæl. Senere i livet opnåede han imidlertid ufattelig succes og anerkendelse som en magtfuld åndelig leder af en international bevægelse. Han så begge dele som guddommelige prøvelser. Begge krævede enorm sindsro, og begge var muligheder for at komme tættere på Gud. At håndtere fiasko er ingen let opgave, men at opretholde den rette attitude i tider med store præstationer og velstand er lige så vanskeligt.

Success kan aflede vores opmærksomhed fra den indre rejse, vi er på. Hvis succes afleder stolthed og danner grobund for en mentalitet, hvor man ser ned på andre, hvad har vi så egentlig opnået? Hvis succes igangsætter selvtilfredshed, uopmærksomhed og en falsk følelse af sikkerhed, hvor lys ser fremtiden så ud? Hvis vi bliver berusede af succes, nyder rampelyset og berømmelsen i stedet for at bruge det til ædle formål, hvor lang tid vil der så gå, før vi bliver nedtrykte? Det er interessant, at vi ofte identificerer ydre succes som et tegn på åndelig livskraft. Men det er det måske ikke.

Ydre succes er med sikkerhed en gave fra Gud, men

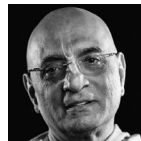
disse resultater skal ses og sættes i perspektiv. Virkelig succes er indre succes. Ærlighed og oprigtighed, ønsket om renhed, afhængighed af guddommelig nåde, pligtopfyldende og målrettet indsats – disse er komponenterne i indre succes (som ikke nødvendigvis kan spores udefra).

I 1965 bad Srila Prabhupada ved ankomsten til Amerika en utrolig bøn: "Gør mig til en succes eller fiasko, som Du ønsker." For de fleste af os er tanken om fiasko skræmmende, demoraliserende og ydmygende. Det er ikke noget, vi vil tage imod med åbne arme. Er jeg klar til at gøre mit bedste, være en total fiasko og stadig forblive glad og tilfreds? Denne fuldstændige løsrivelse fra eksterne resultater er helt ufattelig kraftfuld. Det kommer fra et hjerte, som værdsætter indre renhed og anerkender guddommelig nåde, uanset hvilken form den måtte komme i. Vil jeg nogensinde blive i stand til at bede en sådan bøn med samme oprigtige indlevelse? Det forekommer at være langt væk fra mig, men jeg håber inderligt, det sker. 🌸

ETIKETTE PÅ HELLIGE STEDER

VAISNAVA-ETIKETTE, 13

af Bhakti Caru Swami (Oversat af Jesper Frydenlund)

I dette trettende afsnit om vaisnava-etikette diskuterer Bhakti Caru Swami etiketten i forbindelse med besøg på hellige steder.

”At tage på pilgrimsrejse betyder at tage hen, hvor *sadhuerne* opholder sig. Jeg er her, så hvorfor tager allesammen andre steder hen?”

”Du kan ikke se Vrindavana med *visaya* eller materiel mentalitet. Testen er, hvor meget du har fået bugt med at spise, sove og parre dig. Tro ikke, at du bare kan komme til Vrindavana og blive en *goswami!*” (*Lilamrta V*, s. 193)

1. Vi kommer til et helligt sted for at blive rensset og for at udvikle vores Krishnabevidsthed.

2. Det er vigtigt ikke blot at opretholde en underdanig og ydmyg holdning over for andre ISKCON-hengivne, men over for alle indbyggere i *dhamaen* (vi bør især være opmærksomme på dette i ”hverdagsagtige” situationer, f.eks. når vi arrangerer transport, indkøb mm.).

3. At være i den hellige *dhama* betyder faktisk at omgås med hengivne, at høre fra ældre *vaisnavaer* og at tjene dem. Vi kan ikke se et helligt sted med *visaya* (materiel mentalitet). Vi er afhængige af *vaisnavaernes* nåde.

4. Vi skal værne om Srila Prabhupadas gode navn ved at være rene i alle vores foretagender (dette inkluderer alt fra at spise til at veksle penge).

5. Vi skal være opmærksomme på, at Govardhanabjerget, Radha Kunda, Syama Kunda osv. er suverænt transcendentale personligheder. Hvis vi ønsker at tage deres *darsana*, må vi gøre det i den rette bevidsthed.

6. Dyr er også beboere i *dhamaen*. Vi bør hverken blive venner med dem eller gøre dem til vores fjender. Det er bedst at indtage og opretholde en neutral position.

7. Det er vigtigt at komme til *dhamaen* i en ånd af at gøre tjeneste snarere end at nyde. Så bliver vores besøg vellykket.

Citater fra Srila Prabhupada

”*Dhama*-overvejelser. Begyndere anbefales ikke at søge ensomhed. Omgang med hengivne er den eneste lindring for vores eksistens. New York er måske lidt mere travl end Boston, men så længe det er under vejledning af en erfaren hengiven, er sagerne i begge tilfælde i orden. Tendensen til ensomhed er en slags reaktion på vores tidligere materielle aktiviteter, men ensomhed er ikke særlig godt for en begynder ... Det bedste er derfor ikke at søge ensomheden i begyndelsen, men at forblive midt blandt rene hengivne, så selv hvis *maya* angriber, vil selskabet beskytte os. Hvis du imidlertid altid har travlt med at prædike, er det rigtig godt. Men at forblive alene på et ensomt sted er ikke tilrådeligt for en ny mand.

Vrindavana er selvfølgelig meget imponerende for hengiven tjeneste, men her er det heller ikke tilrådeligt at forblive alene. Jeg forsøger at erhverve mig et godt sted i Vrindavana, og når stedet er der, vil jeg personligt være til stede med nogle hengivne og værdsætte atmosfæren i Vrindavana. Så længe vi er engagerede i hengiven tjeneste under ordentlig vejledning, er vi afgjort altid i en transcendental position, og denne transcen-

dentale position er ubegrænset. Det er lige meget, om du er i Vrindavana eller i USA. Men selvfølgelig er Vrindavanas atmosfære meget dejlig. Men så længe vi ikke helt har givet slip på vores materielle tilknytning, bliver selv Vrindavana-livet ubehageligt. Ligesom i tilfældet med Kirtanananda, hvor det skete. Vores fornuftige position er altid at være engageret i at tjene Krishna. Dét er en positiv holdning. (SP-brev til Yadunandana den 26. marts 1968)

Lær etiketterne

"I den hellige *dhama* vil alle bemærke det, hvis én af mine disciple drikker af en kande og forurener den kande. Bliv ikke kritiseret for denne urenlighed, for så bliver jeg kritiseret. Det er disciplenes pligt at følge disse etikettehenvisninger meget nøje." [Dette refererer også til "Hvordan man tjener og ærer *prasadam*"] (*Lilamrta* V, s. 17)

Alle dyr er dhama-beboere (hunde, svin, aber)

"Engang i Vrindavana forsøgte de hengivne at jage nogle herreløse hunde væk ved at kaste med sten og råbe ad dem, men Prabhupada stoppede dem. "Lad dem være," sagde han og begyndte at kaste *prasadam* fra sin tallerken hen til hundene." (*Lilamrta* V, s. 25)

"Vær hverken abernes ven eller deres fjende. Hvis I bliver venner med dem, vil de ganske enkelt være generende. Hvis I bliver deres fjender, vil de blive meget hævngerige. Bare indtag en neutral position." (*Lilamrta* V, s. 42)

Vaisnava-adfærd er inspirerende for alle

"Ydmyghed bliver værdsat." (SP-brev til Janardana den 21. januar 1968)

"Denne Krishnabevidsthedsbevægelse kulminerer i hengivnes ideelle karakter gennem musik, filosofi, åndelig kultur og personlig adfærd. Alle disse himmelske bidrag vil med

sikkerhed kombineret medføre en stor forandring i vestlige menneskers liv." (SP-brev til Sivananda den 14. september 1968)

"Du har ret. Vi skal alle udvikle ideelle karakterer, og så vil folk blive meget imponeret over en sådan renhed. En hengiven er fejlfri – han har ingen fejl." (SP-brev til Batu Gopala den 1. februar 1975)

Men hvis vi på den anden side ikke følger:

Srila Prabhupada skrev i et brev til Madhavi Lata den 28. oktober 1968:

"Det er dejligt, at du udfører prædikearbejde, men du bør vide, at en handling såsom at stjæle går imod Krishnabevidsthedens principper. Jeg ønsker altid, at mine elever skal have helt ideelle karakterer og ikke miskreditere vores samfund ...

... Det er rigtig godt, at I har fået tilladelse til at synge og distribuere litteratur samt indsamle penge. Nu skal I koncentrere jer om at udvikle jeres åndelige kraft til at tiltrække faldne sjæle til Krishnabevidsthed. De daglige regulerende pligter skal udføres af alle meget nøje: reciter seksten runder på jeres bønnekæder og læs og diskuter vores litteratur. På denne måde vil alt forløbe fint. I skal lave *sankirtana* i gaderne og til forsamlinger og på denne måde vise, hvad denne Krishnabevidsthedsbevægelse er, og hvordan den er for alles evige velfærd og lykke. I skal gøre alle disse ting med stor entusiasme og være meget omhyggelige. Alle vores aktiviteter skal være åbne for alle, så ingen kan kritisere vores mission. Så alle forhold skal være i overensstemmelse med vaisnavisme og være op til standarden. Vi kan ikke misrepræsentere os selv med det formål at tage imod penge fra offentligheden, men når alt foregår på en direkte Krishnabevidst facon, vil Herren Krishna med glæde stille faciliteter til rådighed for at hjælpe os med at opretholde vores oprigtige tjeneste." (SP-brev til Sridama den 8. juli 1970) 🌸

TIL MINDE OM

HH KADAMBA KANANA SWAMI

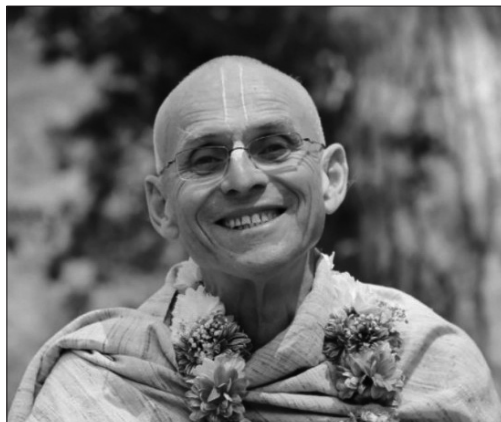

For knapt et år siden i juli 2022 bragte vi nyheden om, at HH Kadamba Kanana Swami var blevet diagnosticeret med uhelbredelig leukæmi og forberedte sig på at forlade denne verden. Det gjorde han så faktisk den 9. marts 2023 i Krishnas egen hellige *dhama* i Vrindavana, Indien, i selskab med sin åndelige mester og snesevis af *vaisnavaer* til lyden af en øredøvende Hare Krishna-*kirtana*. Som Srila Prabhodananda Sarasvati skrev i *Vrindavana Mahimamrta*:

“Intelligente personer, der søger tilflugt i smukke Vrindavanas overdådige vinranker, der smelter af moderlig kærlighed, og smider den ide, at de er materielle, langt væk, når den højeste fuldkommenhed, både i dette liv og også efter døden.”

HH Kadamba Kanana Swami var oprindeligt fra Holland og startede sit åndelige liv i Vrindavana, Krishnas hellige land, hvor han straks mærkede, at han havde fundet sit hjem. Han kom til ISKCON i 1978 kort efter Srila Prabhupadas bortgang og gjorde tjeneste i Vrindavana fra 1978 til 1984 i forskellige administrative poster. Efter et års pause fra Indien i Australien vendte han i 1985 tilbage, denne

gang til Mayapur, hvor han ledte opførelsen af Srila Prabhupadas *samadhi*-tempel fra 1985 til 1990. I 1990 blev han tempelpræsident for ISKCON's Krishna-Balarama Tempel i Vrindavana, hvilket han var indtil 1995. Derefter begyndte han at rejse og prædike over hele verden og tog *sannyasa* i 1997. Han blev kendt som en lærd, altid entusiastisk, meget kompetent og meget melodisk prædikant. Han besøgte Danmark flere gange igennem 1990'erne og frem til omkring 2007, hvor han deltog i Københavns Ratha-yatra.

OFFICIEL GBC-UDTALELSE OM HH KADAMBA KANANA SWAMI

I *Caitanya-caritamrita*, *Madhya* 22.128, forklarer Sri Caitanya Mahaprabhu, at blandt alle hengivne praksisser er fem de mest kraftfulde. HH Kadamba Kanana Swamis liv var en ideel illustration af alle disse fem særdeles kraftfulde grene af *bhakti*: *sadhu-sanga* (omgang med *vaisnavaer*), *nama-kirtana* (sang af de hellige navne), *bhagavata-sravana* (lytte til *Srimad-Bhagavatam*), *mathura-vasa* (bo i den hellige *dhama*) og *sri-murtira sraddhaya sevana* (tjene Herrens Deitetsform med tro).

Lige fra begyndelsen af sin rejse på vejen

til Krishnabevidsthed i 1978 fandt Maharaja beskyttelse i Sri Vrindavana Dhama, hvor han gjorde tjeneste indtil 1984 og dermed eksemplificerede Mathura-vasa, ophold i den hellige *dhama*.

I 1985 flyttede Maharaja til Sri Dhama Mayapur, hvor han overså opførelsen af Srila Prabhupadas *pushpa samadhi*. Umiddelbart derefter vendte Maharaja tilbage til Vrindavana for at gøre tjeneste som tempelpræsident indtil 1995. Maharaja fortsatte med at give sin tjeneste til og ledelse af projekterne i Vrindavana og

Mayapur hele livet igennem og tjente således trofast Sri-Sri Radha-Syamasundara and Sri-Sri Radha-Madhava (*sri-murtira sraddhaya sevana*).

Maharaja viede sig herefter til at dele gaverne fra de hellige *dhamaer* med de lidende sjæle ved uophørligt at rejse over hele verden. Igennem sit livslange studium af Srila Prabhupadas bøger havde Maharaja en indsigt i *sastra*, som han var i stand til at videregive med dyb overbevisning, skarpsindige iagttagelser og en charmerende fornemmelse for humor og delte således alle frugterne af sin *bhagavata-sravana*, meditation på *Srimad-Bhagavatam*.

Og hvem blandt os er ikke nærmest blevet henført til en anden dimension af Maharajas melodiske *kirtanaer*, der tog én fra dyb meditation til energisk ekstase og hele tiden inspirerede én til at synge mere og mere? *Nama-kirtana* (sang af de hellige navne), når det er bedst! Han fejrede tilmed sin *vyasa-puja* ved at tage alle de hengivne på en mange timer lang *harinama* på Kongens Dag i Amsterdam.

Igennem alle disse årtier med uophørlig tjeneste forblev Kadamba Kanana Swami en ydmyg og tilgængelig velønsker af hengivne verden over, unge såvel som gamle. Han både gav og modtog *sadhu-sanga* (selskab med *vaisnavaer*) med kærlighed og hengivenhed. Han vandt hjertet på tusinder og ledte dem til at søge tilflugt i den hengivne tjenestes proces.

Kadamba Kanana Swami var en utæmmelig kraft, der overvandt ufattelige udfordringer for at udbrede Srila Prabhupadas mission. Uanset hvad forhindringen var, banede Maharaja sin vej fremad med sin dybe overbevisning, sine opløftende klasser og sine verdensberømte *kirtanaer*. På samme tid havde Maharaja en skarp intelligens, med hvilken han tjente Srila Prabhupadas mission som leder og rådgiver på ISKCON's vigtigste projekter fra Vrindavana og Mayapur til New York City og hjalp hundredvis af hengivne med at få det bedst mulige ud af deres tjenester.

Det er virkelig sjældent at finde sådan en mangesidet personlighed, der på samme tid er dybt tankefuld, en dreven leder, fast forankret i *sadhana* og sastriske studier, eksemplarisk i

hver gren af *bhakti* og elsket af så mange.

Da Maharaja blev diagnosticeret med uhelbredelig kræft, vendte han straks tilbage til der, hvor hans åndelige rejse begyndte og søgte tilflugt i Sri Vrindavanas hellige bolig. Måske for første gang i *vaisnava*-historien tillod Maharaja fællesskabet af hengivne bogstaveligt talt at være sammen med ham, mens han forberedte sig på dødsøjeblikket og underviste os i de essentielle lektioner i disse fem grene af *bhakti*, der vil vise sig at være uvurderlige for os alle, når vi skal stå over for den endelige prøve.

I de sidste dage af sin manifesterede tilstedeværelse blandt os demonstrerede Maharaja det højeste eksempel på beslutsomhed om at søge tilflugt i den Krishnabevidste proces. Han forblev forankret i sit *japa*-løfte til sidste øjeblik og forlod denne verden til en øredøvende *kirtana* under Sri Girirajas barmhjertige blik i selskab med sin åndelige mester, HH Jayadvaita Swami, og *vaisnavaerne* i Sri Vrindavana Dhama.

Vi beder til, at denne lykkebringende bortgang kan give os alle trøst i savnet efter vores kære Kadamba Kanana Maharaja. Maharaja udtrykte selv en sådan overbevisning og glæde i viden om, at døden blot er et skift i tjeneste, en mulighed, som han var lige så begejstret over som over alt andet.

Vi beder specielt for Maharajas disciple, at de må finde beskyttelse og tryghed i de hellige navne, Srila Prabhupadas bøger, de hengivnes selskab og tjeneste til Hans Guddommelige Nådes mission, sådan som Maharaja selv var eksemplet på. Forstå, at på vegne af HH Kadamba Kanana Maharaja tilbyder vi jer vores fulde støtte og kærlighed.

GBC vil for evigt være Maharaja taknemmelig for hans utallige tjenester til ISKCON.

HH Kadamba Kanana Swami ki jaya!

Srila Prabhupada ki jaya!

Ananta koti vaisnava vrinda ki jaya!

Jeres tjenere i GBC's forretningsudvalg,
Revati Raman Dasa, Guru Prasad Swami og
Tapana Misra Dasa 🌸

Den 25. februar optog og udsendte Kadamba Kanana Maharaja sine sidste ord til sine disciple og alle hengivne verden over. Mens han dårligt kunne tale, trække vejret og sidde oprejst sagde han følgende:

*om ajnana-timirandhasya
jnananjana-salakaya
cakshur unmilitam yena
tasmai sri-gurave namah*

*vanca-kalpatarubhyash ca
kripa-sindhubhya eva ca
patitanam pavanebhyo
vaishnavebhyo namo namaha*

Da Maharaja Pariksit engang rejste rundt i sit kongerige, stødte han på et frygteligt skue. En ko blev angrebet af en primitiv mørk mand, der var klædt ud som en konge, der med en stang allerede havde brækket en tyrs ben.

Som en tapper konge skred Maharaja Parakshit straks ind og var parat til at kæmpe mod manden i det kongelige kostume, der var ingen anden end Kali personificeret. Men i stedet for at sætte sig imod faldt Kali omgående ned ved fødderne af Kong Pariksit som en underordnet og var ikke parat til at kæmpe.

Maharaja Parakshit tog skridtet fuldt ud og erklærede, at Kali ikke kunne opholde sig i hans kongerige. Kali svarede: "Hvad skal jeg gøre? Jeg har søgt tilflugt ved dig. Jeg er en *praja*. Jeg eksisterer. Jeg er blevet født. Jeg har brug for at eksistere et eller andet sted. Hvor kan jeg eksistere?"

Maharaja Parakshit tænkte sig om og svarede: "Du kan opholde dig på fire steder: hvor der er spil, kødspisning, utilladt sex og beruselse."

Der var intet sådant sted. Kali kunne ikke finde et sådant sted, så han kom tilbage og sagde: "Hvor skal jeg være?"

Så svarede Maharaja Parakshit: "Du kan være, hvor der opbevares guld." Dette er fra *Srimad-Bhagavatams* sekstende kapitel, hvor

fra Srila Prabhupada uddrog de fire regulative principper, som han formelt introducerede for sine tilhængere. Siden Srila Prabhupada prædikede i den moderne verden, skar han på den måde ud i pap, hvad man skal følge for at blive fri for indflydelsen fra Kalis tid.

I tillæg til dette gav Caitanya Mahaprabhu *yuga-dharmaen* [tidsalderens religiøse proces], nemlig sangen af det hellige navn, og ikke kun det, men også, som der står i *Caitanya-caritamra* (*Adi* 14.1), *kathancana smrte yasmin duskaram sukaram bhavet*. Han lagde Sin nåde oveni og gjorde det, der er vanskeligt, let. På den måde tog de grundlæggende principper for Krishnabevidsthed i den moderne verden form: minimum 16 runder og fire regulative principper.

I er alle heldige mennesker, for I er alle kommet i kontakt med transcendental viden og *vaishnavæer*, og som resultat har I taget denne *sadhana bhakti*-proces til jer med recitation af Hare Krishna og overholdelse af fire regulative principper.

Hvem i denne verden er parat til at leve sådan? Men ved Srila Prabhupada og hans tilhængeres inspiration var vi parate. I var parate. I blev heltene. I går den heroiske vej, den mest gloriøse vej. Alting er velsignet på vejen. Intet kan være bedre. Sikke et fantastisk liv I er blevet givet.

Jeg er meget glad for at kunne være instrumental i at inspirere jer til at forblive på vejen, og gennem mine skrevne ord, optagede *kirtanaer* og alt andet, jeg efterlader mig inklusive minderne i jeres hjerter, vil jeg fortsætte med at inspirere jer til at forblive på denne vej gennem tykt og tyndt. Når alt er lykosaligt, og når alt er en kamp – lad være med at vakle. I har fået den største skat – glem det aldrig. Intet

sted i verden er der en sådan rigdom. Verdens rigeste mand er et fattiglem i sammenligning med jer. I har den virkelige rigdom. Sæt pris på den, nyd den, vær om den, hold fast på den. Bliv ikke slappe eller sløse. Hold fast på den. Syng og reciter Hare Krishna hver dag. Hav disse principper indmejslet i sten. Lad dem være hos jer hver dag – jeres liv vil være fantastiske, og til slut vil I vende tilbage til Guddommen, hvor vi fysisk kan komme sammen igen og feste, som vi aldrig har festet før.

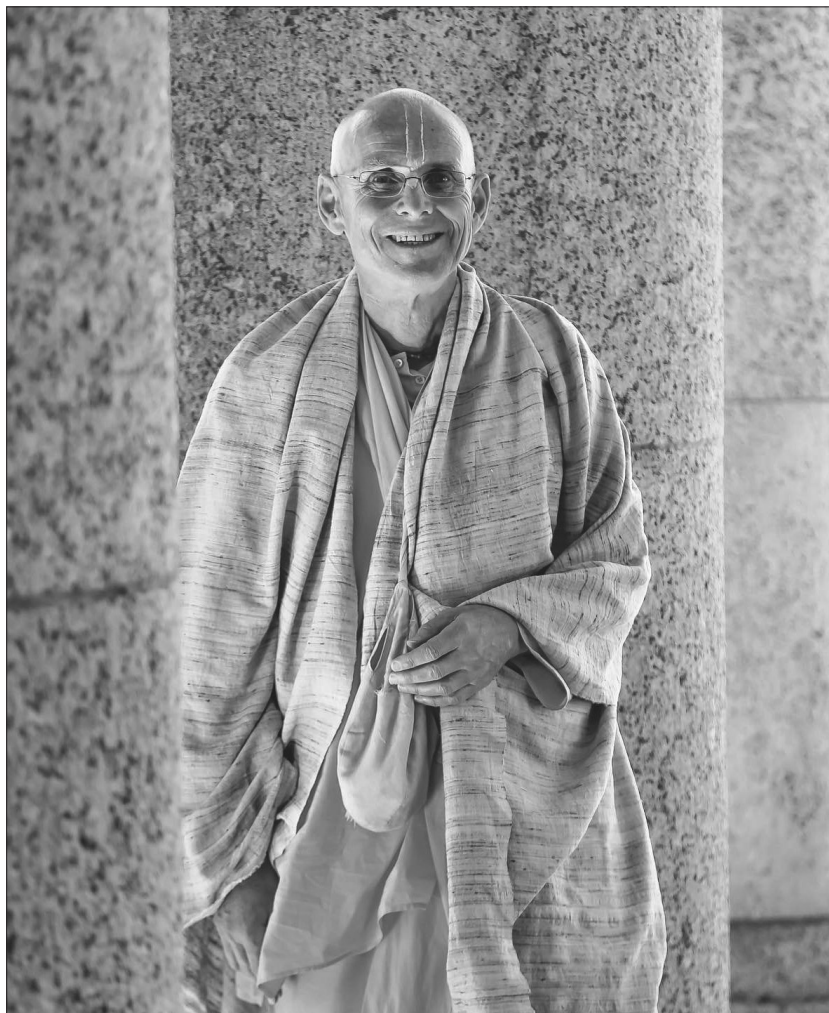
Jeg ser frem til den store festival, der vil komme, hvor vi alle vil være sammen og feste i en anden dimension, hvor lyksaligheden vil stige til niveauer, der aldrig før er blevet set eller hørt om. Den tid er ikke fjern. Livet er kort. Prabhupada sagde: "Bare giv mig dette ene liv. Vil I ikke nok gøre det, bare give mig det, og alt vil blive helt forbløffende."

Jeg siger farvel til jer for kun en kort stund. Jeg bliver hos jer igennem mine ord og minder. Jeg er sammen med jer på vejen, og jeg venter på den anden side for igen at møde jer personligt – snart, snart. Mirakler vil ske – snart. Vi kommer til at se kærlighed. Vi kommer til at se lyksalighed. Vi kommer til at

se fuldbyrdelse ud over vores forestillingsevne og alle forventninger. Husk på Dhruva. Da han mødte Herren, sagde han om alle sine tidligere forventninger: "De er som glasskår. Du gav mig juveler."

Alt, vi nogensinde ønskede, var som små glasskår. Herren vil give os juveler. Så bliv på vejen. Far ikke vild. Kom hurtigt. Lad os mødes til denne Krishnas festival, festivalen af ubegrænset, evigt voksende kærlighed. Mange tak. Hare Krishna.

Se også <https://www.youtube.com/watch?v=0L5iOIBzc1s> 🌸

EN KRUKKE KLØGT

Her er endnu en berømt Birbal-historie.

Engang blev Kejser Akbar vred på Birbal. Han bad ham forlade paladset og aldrig komme tilbage. Birbal accepterede Akbars ordre, gik af som Akbars minister og forlod paladset. Han rejste til en afsidesliggende landsby og begyndte der at arbejde for en bonde under en anden identitet. Ingen vidste, at han var den berømte Birbal.

Med tiden begyndte Akbar at savne Birbal. Han fortrød sin beslutning, for han måtte slås med mange problemer i sit land uden Birbals råd. Akbar besluttede derfor at få Birbal tilbage som sin minister. Han sendte soldater ud for at søge efter Birbal. Soldaterne kunne dog ikke finde ham og kom tilbage uden ham.

Akbar vidste, at Birbal var klog, og ingen fra hans hof ville være i stand til at finde ham med lethed, så han udtænkte et kneb for at finde frem til Birbal. Akbar sendte en krukke sammen med en ordre til lederen af hver eneste landsby i sit land. Ordren gik ud på, at hver eneste landsby skulle fylde krukken med kløgt og sende den tilbage til kejseren. Hvis en landsby ikke kunne fylde krukken med kløgt, skulle den i stedet fylde krukken med diamanter og juveler.

Budskabet nåede også til landsbyen, hvor Birbal boede. Folk dér tænkte på, hvad de skulle gøre med kejserens ordre. Kløgt kan man ikke uden videre komme på en krukke, så de begyndte at tænke på måder, hvorpå de kunne skaffe nok diamanter og juveler til at fylde krukken.

Birbal sad sammen med dem og lyttede til al deres snak. Han sagde så: "Giv den til mig, så skal jeg fylde den med kløgt." Folk blev overraskede over at høre det, men siden han havde boet i landsbyen sammen med dem i et stykke tid, stolede de på ham.

Landsbyens overhoved gav krukken til Birbal. Han tog den med til sin gård, hvor

han fandt en lille vandmelon og anbragte den inden i krukken uden at klippe den af ranken. I løbet af nogle dage voksede vandmelonen så meget, at det var umuligt at få den ud af krukken. Så snart den var vokset til krukken størrelse, skar Birbal vandmelonen af fra dens ranke. Derefter sendte han krukken til kejseren med beskeden: "Prøv at få kløgten op fra krukken uden at skære vandmelonen i stykker eller knuse krukken."

Så snart Akbar så vandmelonen i krukken, vidste han, at det kun kunne være Birbals værk. Akbar forhørte sig om landsbyen, hvorfra krukken kom, og tog selv dertil for at bringe Birbal tilbage. 🌸

CHAPATI

MADLAVNINGSLEKTION 5

af Yamuna Devi Dasi (Oversat af Christopher Thuesen)

Fra Back to Godhead 27-01 1993.

Den første bid varm *chapati* er mindeværdig. Min var i september 1966 ved min første frokost, der var tilberedt og serveret af Srila Prabhupada. Efter grøntsager, ris og *dal* var serveret, begyndte han at dele ud af en stor stak *chapatier*, friske fra blus. Det svitsede hvedebrød var tyndt og fleksibelt og glinsede af smør. De hengivne viste mig, hvordan man får stykker af en *chapati* til at skovle bidder op af de ledsagende retter med. Smagene var udsøgte, og brødet var blandt de bedste, jeg nogensinde havde smagt.

Mit minde er ikke unikt. Jeg kender ikke mange, som efter deres første bid ikke er blevet livslange *chapati*-connaissseurer.

Indiens brød inddeles traditionelt i tre kategorier: grillbagte, grillstegte og dybstegte. Det foretrukne daglige brød er uden tvivl de grillbagte, der er kendte som *chapati*, *phulka* eller *roti* afhængig af tykkelse og størrelse. Fuldkorns-*chapati* er det mest populære. Det er ganske tyndt og mellem 13-18 cm i diameter.

Opskriften på *chapati* i vore dages Indien er meget lig den oprindelige. En *chapati* er sammensat af få ingredienser: fuldkornshvedemel, forskellige andre former for mel eller gryn, vand eller tykmælk og eventuelt en klat smør eller ghee. Redskaber: en kagerulle/rullepind og en grill. Udstyret med disse simple ting kan man lave mange former for *chapatier*, alle med hver deres unikke smag og tekstur. Når man først er blevet ferm til at bage, findes der ingen rigtige eller forkerte *chapatier*, blot brød, der er tilrettelagte efter éns personlige præferencer.

Hver gang jeg underviser i *chapati*-bagning, kan jeg fornemme både elevernes forventning og nervøsitet. Selv erfarne gærbagere lader sig sommetider skræmme af fladbrød, og mange

bliver frustrerede over de stive *chapati*-diskosser, der er at finde i kogebøger. Jeg forsikrer de studerende om, at uanset hvilken størrelse, form eller tykkelse deres spæde forsøg antager, vil resultatet sætte gang i mundvandet.

Som en introduktion til den klassiske *chapati*-kogekunsts spidsfindigheder fortæller jeg dem ofte denne Prabhupada-historie.

I Indien bedømmes en koks færdigheder ofte på vedkommendes fladbrødstilberedelse. Min første *chapati*-lærlingetest var i efteråret 1972, mens jeg boede i Vrindavana oven over Srila Prabhupadas værelse i Radha-Damodara-templet.

Før Prabhupadas ankomst forberedte jeg mig på eksamen ved at rådføre mig med de lokale angående tilberedelsen af en klassisk Vrindavana-*chapati*, der hedder *vraj phulka*. Jeg fik fat på en udsøgt variant af hvedemel ved navn 'let *pisi lahore*', der var malet inden for det seneste døgn på en lokal mølle af store hvedekorn med en ravgylden farve.

Jeg lærte måden at lave *vraj phulka* på. Den kræver, at man ruller dejen jævnt og papirstyndt i en cirkel på 25-30 cm i diameter. Dernæst bager man den på en grill for til sidst at lade den hvile direkte på trægløder for at få den til at blæse op til en kugle.

Jeg købte et stort transportabelt komfur og smurte det ind i flere lag frisk mudder fra

floden Yamuna. Som optænding brugte jeg *margosa* eller neemtræ, der er favoritræendet i Vrindavana til at tilberede fladbrød med, spædet til med en smule tørret kokasse. Ligesom æble- og elletræer afgiver *margosa*-træets gløder en aromatisk røg, der er velegnet til brødbagning. Når en nær færdigbagt *chapati* placeres på gløderne for at svulme op, indhylles den i smagsgivende røg.

Eksamen skulle finde sted i Srila Prabhupadas nyrenoverede køkken. Vi forsøgte at bevare rummets oprindelige design, hvor det var delt op i to områder af stakkede mursten i et kogeområde og et spiseområde. To lag hvid maling lysnede væggene og loftet. Al tilberedelse foregik på det fornemme lyserøde/grå sandstensgulv.

Da Srila Prabhupada trådte ind i køkkenet, blev det rummelige lokale fyldt af hans tilstedeværelse, og han gav et anerkendende smil. Han kommenterede på alt lige fra lerkrukker til det nyligt indgraverede *maha-mantra*, der prydede væggenes øvre del. Før han satte sig på gulvet, kastede han et blik ud af vinduet mod Rupa Gosvamis *samadhi*-grav og foldede sine hænder i respekt.

Straks efter han havde sat sig, serverede jeg ham et måltid inklusive en varm *chapati*. Efter første bid sagde han: "Du har gjort alt rigtigt. Melet er *pisi lahore* og malet i går, og neemtræet giver en vidunderlig smag. Én ting kunne du dog gøre bedre: steg dem et par sekunder længere på grillen, så vil de blive endnu bedre."

Hans velfunderede kritik overraskede mig (dette var første gang af en række gange seriøs kritik af min kogekunst, og hver gang blev jeg slået omkuld af hans kyndige kommentarer). Få opgaver har været mere tilfredsstillende for mig end at tilberede disse *chapatier* og se Srila Prabhupada mæske sig i dem.

Uanset hvor erfaren man er inden for *chapati*-bagning, vil det være en berigende oplevelse at tilberede dem. Jeg anbefaler, at man gør sig bekendt både med hånd- og foodprocessorrullet dej. I denne korte klumme

vil jeg ikke bringe en *chapati*-opskrift. Der er simpelthen for lidt plads til at yde emnet retfærdighed. Hvis man følger madlavningsklassen, kan man læse sektionen om grillbagte brød i tekstbogen *Lord Krishna's Cuisine* og eksperimenterer med to-tre opskrifter. Hvis man beslutter sig for lave en stor mængde, kan man pakke dem ind og fryse dem ned. Når man engang vil spise dem, skal de tøs helt op og flammeristes.

Opskriften nedenfor er en vejledning i at lave lækre sandwicher, og modifikationsmulighederne er uendelige. For et mere traditionelt måltid kan man prøve med *kicchari* eller tørret grøntsagsgranulat-*chapati*-ruller med frisk chutney som tilbehør. Vær kreativ med dine favoritingredienser.

Chapati sandwichruller

(6 portioner)

6 *chapatier*

1,5 dl cremet avocado, krydret kikærtepuré eller yoghurtost med urter

1 dl soltørrede tomater i tern, grillet peberfrugt i tern, friske tomater i tern eller agurker i tern

5-7 dl bønnespirer, revet spinat, hjerte- eller icebergsalat

5-7 dl fintrevet gulerod eller rød- eller kinakål

1 dl tomatchutney eller salsa

Læg en *chapati* på en bagerist og hold den over blusset ved høj varme. Varm i 10-15 sekunder på hver side, indtil den blæser let op eller svulmer og er pletvis lettere forkullet (lad den ikke hærde eller brænde på). Sæt den til side i et varmt viskestykke. Opvarm resten med samme fremgangsmetode.

Placer *chapatierne* på et bord. Smør hver af dem med kikærtepuré, avocadocreme eller yoghurtost. Læg en linje af dine valgte ingredienser lige under midten af hver *chapati*.

Hæld et par dryp chutney eller salsa henover. Rul *chapatien* stramt sammen. Servér den straks eller gem den til senere. 🌸

Sankarsana Dasa svarer på spørgsmål

Har du spørgsmål om Krishna-bevidsthed, er du velkommen til at sende dem til redaktionen: Nyt fra Hare Krishna, Holsteinborgvej 20, 1.th., 2720 Vanløse. E-mail: lalitanatha@krishna.dk. Her svarer Sankarsana Prabhu på endnu et par spørgsmål om at recitere Hare Krishna.

SPØRGSMÅL: *Hvad er vigtigheden af at recitere Hare Krishna på en kæde? Nogle gange reciterer jeg uden kæde.*

SVAR: At recitere på kæde er meget vigtigt. Herren Caitanya, der er Krishna Selv i form af en hengiven, reciterede på en kæde. Dette er praksissen blandt alle de store *acaryaer* eller åndelige mestre, der underviser igennem deres praktiske eksempel. Kæden tilføjer en ekstra dybde til recitationsprocessen og sætter den hengivne i stand til at fæstne sit sind fuldt ud på kærlig meditation på de hellige navne.

Kæden er også en måde at tælle hvor mange *mantraer*, der siges dagligt. Hver hengiven skal tage et fast løfte om hvor mange *mantraer*, han vil sige om dagen, og forblive fast forankret i det løfte med beslutsomhed. Vi beder hver eneste af vores initierede hengivne om at recitere mindst 16 runder af Hare Krishna-*mahamantraet* hver dag.

Vi skal selvfølgelig recitere Hare Krishna så meget som muligt døgnet rundt, enten på en kæde eller uden. Men vores løfte om dagligt at recitere mindst 16 runder skal reciteres på en kæde for at sikre den bedste fordybelse.

*

SPØRGSMÅL: *Har jeg ret i, at jeg har lov til at recitere Sri-Visnu-sahasranam, Herren Visnus 1.000 navne?*

SVAR: Selv om det er i orden at recitere *Sri-Visnu-sahasranam*, er det bedre, at du reciterer Hare Krishna-*mantraet*. Hvorfor? Fordi én udtalelse af Rama ifølge de åbenbarede

skrifter er lig med 1.000 gentagelser af Visnus navne, og én udtalelse af Krishna er lig med tre udtalelser af Rama. Det betyder, at hvis du siger Krishna én gang, får du gavnen af at recitere 3.000 navne på Visnu. I betragtning af hvor lang tid, det tager at komme hele vejen igennem *Sri Visnu sahasranam* én gang, kan du se, at det er meget mere åndeligt gavnligt blot at koncentrere sig om at recitere Hare Krishna. Hvis du regner på det, kan du se, at bare ét Hare Krishna-*mantra* er lig med 16.000 navne på Visnu. 16 runder af Hare Krishna-*japa* svarer til 27.648.000 navne på Visnu. Det giver os en ide om indflydelsen af Hare Krishna-*mantraet*.

*

SPØRGSMÅL: *Jeg har indtil nu reciteret mantraet, jeg har fået af min åndelige guru. Men på det seneste har jeg fundet det mere behageligt at recitere mahamantraet. Kan jeg ændre min recitation til fuldstændigt at gå over til mahamantraet?*

SVAR: I den vediske visdom beskrives sangen af Hare Krishna-*mahamantraet* som den suveræne måde at opnå åndelig fuldkommenhed på. Derfor burde din lærer have rådet dig således. Ja, du kan gå over til at recitere Hare Krishna-*mantraet* i stedet for det, du nu reciterer. Enhver gavn, du får ved at recitere andre *mantraer*, er automatisk inkluderet, når du reciterer Hare Krishna. Forskellen er, at Hare Krishna-*mantraet* ikke blot giver dig gavnen af de andre *mantraer*. Det giver dig også millioner og milliarder gange mere gavn end det. 🌸

TEMPLET I KØBENHAVN

Skjulhøj Allé 44, 2720 Vanløse - Tlf.: 53 83 11 08
www.krishna.dk - iskcon.denmark@pamho.net

Torsdag 4.5: Nrsimha Caturdasi: Herren Nrsimhadevas fremkomst. Festprogram fra kl. 17.

Aarhus

For fremtidige arrangementer kontakt

Danesh Das Tlf.: 28880377

Ananta Sri Das Tlf.: 22222763

Alle aktiviteter i Aarhus koordineres her:
www.facebook.com/groups/krishnahuset

Radio Krishna Kbh.

yadu@krishna.dk - Tlf.: 38101232 - www.krishna-online.dk
Frekvenser: FM 87,6 MHz og 90,6 MHz på Hybridnet

Sendetider

Mandag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Tirsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Onsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30 og 22.00-02.00
Torsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Fredag 09.00-11.00 og 16.00-17.30 og 22.00-00.00
Lørdag 08.00-10.00 og 16.00-17.00

Radio Krishna Aarhus

www.radiokrishna.dk - mail@radiokrishna.dk
Frekvenser: FM 98.7 & 89.5 MHz

Sendetider

Mandag 06.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00
Tirsdag 06.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00
Onsdag 07.00 - 08.00
Torsdag 07.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00
Fredag 07.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00

Govinda - Take away

Åboulevard 7, st th, 1635 Kbh V. - Tlf.: 32140362 www.govinda.dk
info@govinda.dk

Åbningstider:

Alle ugens dage fra 17.00 - 21.30

Facebook

<https://www.facebook.com/HareKrishnaDanmark/>
Hare Krishna bevægelsens i Danmarks officielle facebook side

www.facebook.com/groups/krishnahuset
Krishnahuset i Aarhus' officielle facebook gruppe

WEBSIDER

www.harekrishna.dk

Nyt fra Hare Krishnas hjemmeside

www.krishna.dk

Hare Krishnas hjemmeside for jer, der er nye til eller nysgerrige om Hare Krishna

www.radiokrishna.dk

Hjemmeside for Radio Krishna i Århus

www.soundcloud.com/krishnack/sets

Flere hundrede af Radio Krishnas udsendelser til streaming eller download

www.intelligentdesign.dk

Videnskabsside om det seneste inden for debatten omkring evolution, Darwin og intelligent design

ISKCON NORGE

HAREKRISHNA.NO

OSLO: Ensjøveien 9, 0655 Oslo

Program i tempel hver lørdag fra 17-19 og søndag fra 13-16.

Se Facebook (ISKCON Oslo) for nærmere detaljer.

GOVINDA - BERGEN HARE KRISHNA SENTER:

Govinda, Lille Øvregaten 14, 5018 Bergen

Hver søndag kl. 15-18: Lovefeast. Kirtan, foredrag og prasada.

Friday kirtan: Hver fredag kl. 17-19.

Lørdag 01.04: Sankirtan festival. Gående harinam på Torgalmenningen kl 12.30-15.00 med utdeling av masse sweets. Oppmøte kl. 12 i tempelet. Prasad i tempelet kl. 16.00. Foredrag kl. 18.00 og Gaura arati kl. 19.00.

Se Facebook (ISKCON Bergen) for nærmere detaljer.

Web: harekrishna.no

Facebook: Hare Krishna Bergen – Iskcon

Mail: govindabergen@gmail.com

Krishnas Cuisine

Sørkedalsveien 10, Colloseum Senter, 0369 Oslo
tlf: 0047 22692269 - www.krishnas-cuisine.no

Åpningstider: Mandag-fredag: 11.00-20.00,

PRICELESS MOMENTS WITH A PURE DEVOTEE

TRIVIKRAMA SWAMI

KOSTELIGE ØJEBLIKKE

Priceless Moments With a Pure Devotee er en ny bog af Trivikrama Swami, hvor han fortæller om sine møder og oplevelser med Srila Prabhupada. Trivikrama Swami har været med i ISKCON fra 1968 og var sammen med Srila Prabhupada mange gange over de næste ni år indtil Srila Prabhupadas bortgang i 1977.

Et indtryk af bogen og Trivikrama Swami kan fås ved at læse interviewet med ham inde i bladet i forbindelse med hans nylige besøg i København.

Satsvarupa Maharaja skrev i forordet: "Trivikrama Swamis erindringer *Priceless Moments With a Pure Devotee* er fantastisk læsning. Jeg har læst den fire gange, og jeg har tænkt mig at læse den endnu flere gange."

Priceless Moments With a Pure Devotee kan bestilles fra BLS: <https://blservices.com/product/priceless-moments-with-a-pure-devotee/>. 124 sider, 10 euro plus forsendelse. 🌸